

gaa sin regelmæssige Gang gennem Borgmesteren, og hvem borger saa for, at Borgmesteren, om et enkelt Medlem indstiller det, vil sætte det paa Dagsordenen. Jeg garanterer ikke for Borgmesteren i Årsens i saa Henseende. Hvis Borgmestrene have en saadan Myndighed, at de kunne afvise de Andragender, som de finde ikke passe for Byraadet, forekommer det mig, at der er en Mangel i den bestaaende Lovgivning, og saa bør den rettes; men jeg kan ikke se, at Lovgivningen giver Borgmesteren eller nogen Formand for et kommunalt Raad denne Myndighed, og derfor tror jeg, det vilde være mest hensynsfuldt med Raadet og de enkelte Borgere, at den høitærede Minister gjorde Formanden for Kommunalraadet pligtig til at fremlægge alle Andragender og saa lade vedkommende Raad selv tage Beslutning. Der er selvstændig Garanti i § 12 i Kommunalloven, hvis Byraadet skulde finde paa at vedtage Noget, som det ikke havde Myndighed til at vedtage. Naar den høitærede Minister mente, at det af mig reiste Spørgsmaal om Avertissementer kunde have været afgjort i Forvejen, det kunde Ministeren ikke vide, saa glæder det mig nu at have oplyst den høitærede Minister om, at Spørgsmaalet kan ikke have været afgjort af Årsens Byraad, siden Borgmesteren der efter c. 1½ Mars Forløb nu har forelagt mit Andragende. Det interesserer mig, at den høitærede Minister ikke med et Ord omtalte den Afgjørelsesmaade, der har fundet Sted i den Sag. Jeg maa da ad anden Veie uleilige Ministeren med den Bepæring over, at Borgmesteren ved Afstemningen tilfidsatte Kommunallovens klare Bestemmelser. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Landsfognet skal jeg oplyse, at Årsens Landsfogt er en selvstændig Kommune, og det forekommer mig høist befyndelig, at den høitærede Minister har set igjennem Tingre med, at Borgmesteren for Årsens ikke bor i Byen eller har Kontor der, men har Bopæl og Kontor ude i en selvstændig Landkommune ved Årsens, men siden det ikke lader til, at den høitærede Minister kender Forholdene derover, skal jeg minde om, at der i Mar. og Dage har ligget i Indenrigsministeriet et Andragende om at faae Årsens Landsfogt nedlagt. Jeg haaber, at Ministeren derigjennem vil faae de fornødne Oplysninger, og jeg vil bede Ministeren at se venligt paa Andragendet, som er vel anbefalet baade af Byraadet og Amtsrådet og gaar ud paa at opløse dette Landsfogt og saa endvidere at indforpore Borgmesteren i Årsens. Jeg haaber ikke at dette Andragende skal

ligge længere end høist nødvendig i Indenrigsministeriet, og jeg vil nu benytte Veligheden til at bede den høitærede Minister om at tage sig af Sagen; jeg tror, den er fulgt med megen Interesse baade af Årsens Rjbstad og Årsens Landsfogt.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Naar jeg sagde før og nu gjentager, at Hovedreglen maa være den, at Andragender, stillede til Byraadet, forelægges dette, følger ikke deraf, at Undtagelserne behøve at være vilkaarlige. Det er heller ikke min Mening, at de skulle være det, men det er klart, at naar et Andragende slet ikke vedkommer vedkommende Byraad, behøver det ikke at forelægges for dette. Det kan saa være meget hensynsfuldt at give dette Meddelelse derom, men jeg tør ikke sige, at det behøves. Desuden kan der jo være en Vedtægt for Byraadet, hvorefter visse Andragender gaa direkte til et Udvalg, hvilket er Reglen, saavidt jeg veed, for Havne-Udvalgenes Vedkommende og andre staaende Udvalg, og i saa Tilfælde skal Andragendet ikke forelægges for Byraadet. Den ærede Forespørger oplyste mig nu om, at det Andragende, der vedkom ham i en anden Egenstab, ikke havde været for før. Jeg gjentager, det kan jeg ikke vide; det kunde være sandsynligt for mig, da det ærede Medlem indgav sit Spørgsmaal til Ministeriet, at det ikke havde været for i den Form, hvori det da forelaa, men det kan meget godt have været saaledes, at Byraadet til en anden Tid og paa en anden Maade har taget Beslutning om, hvorledes der skal forholdes med Byraadets Bekjendtgjøvelser. Det forekommer mig ikke, at det er et Forhold, som det kunde være heldigt for mig at gribe ind i. Jeg har ikke sagt, at det ærede Medlem skulde levere Andragendet til et Medlem af Byraadet og paa den Maade faae det frem, og det er heller ikke min Mening, ligesom heller ikke jeg tror, det vilde være rigtigt eller ganske passende; men jeg siger, at Enhver, der er Medlem af Byraadet, har jo Ret til at reise det Spørgsmaal indenfor Byraadet. Er det altsaa et Spørgsmaal af virkelig Interesse, og et Spørgsmaal, som ikke er afgjort, vil det altid kunne komme frem paa den Maade. Hvad Landsfognets Indlemelse angaar, vil den ærede Forespørger vistnok være bekjendt med, at den Slags Sager, selv om der er god Billie til Stede, gaa ikke saa overordentlig hurtigt. Der er gjerne ved den Slags Sager ganske særlige Vanskeligheder at overvinde med Hensyn til Jurisdiktionsforholdene og især med Hensyn til Ordningen af de geistlige Forhold.